

Pizzeria NAPA

Verdijeva 2 05/ 641 51 40

Pozemantirja MAGDALENCA

Manziolijev trg 2 05/ 641 86 12

simobil
Povej nekaj lepega

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel. št. 040 410 743

**POOBlašČENI
PRODAJALCI**

Razvajamo po domače

Bariera-Izola
030 239 790

Rovinj by day

Foto: Marjeta

Urednik

Na sliki, to ni nova moda
je, le žalostna usoda
ko urednik zaspi na plaži
potem pa se s poezijo tolaži.
Sonce, kaj res nimaš družga dela
kot da žgeš, ta stegna bela?
In nič ni kriva luknja ozona,
da mimo vsakega bontona
si jemlješ zase, vso pravico
da opališ, vsako lepoto.

Lahko bi bili tam, a smo še vedno tukaj

Zadnja leta, morda že več kot desetletje, vstrajno poslušamo, kako je edina rešitev za Izolo turizem. Turizem prinaša delovna mesta, prinaša turiste s polnimi žepi, prinaša radost in veselje in to skoraj brez truda. Ja no, vsaj tako je to zvenelo. Za turizem potrebujemo morje, ki ga imamo. Pa sonce, ki ga ravno tako imamo. In to je to. Pa je?

(Aljoša) Turizem je kompleksna zadeva, sicer verjetno ne bi obstajale fakultete, ki učijo te znanosti, kot tudi ne magistri in doktorji, ki bi to znanost predavali. Morda ni najbolj ekzaktna znanost, a obstaja že dovolj časa, da so strokovnjaki nekaj osnovnih smernic v tem času vendarle uspeli potegniti. Med temi je tudi način, kako turiste pritegniti v določen kraj. In odkar se v Izoli turizem postavlja na prvo mesto, nam strokovnjaki razlagajo najprej o promociji kraja. Torej kraj je potrebno najprej promovirati, šele nato pa poskrbeti za ponudbo.

Nova oblast, kot tudi tiste pred njo, veliko stavi na turizem. Župan Igor Kolenc je že nekajkrat omenil, da je cilj občinske uprave, da turistično sezono iz slabih štirih mesecev razširi na celo leto, ponovno pa je

tudi oživel Turistično gospodarsko zbornico.

Nato je uprava potegnila prve poteze. Cene pariranja so dvignili, lesene hiške - stojnice, so postavili v slabo osvetljen "ghetto" med Lonko in Marino, ponudnike prigrizkov so ravno tako umaknili iz najbolj prehodne sprehajalne poti, ki pa jo bodo v prihodnosti menda obogatili še z nekaj klopami, ki bodo zrasle tam, kjer trenutno stoji lokal, ki nudi hrano, pijačo in še kako potrebno senco. Kulturno dogajanje je omejeno na vikende, lokalov sredi mesta, pa tudi na obrobju, takorekoč ni več, policisti v sodelovanju s sosedi pa oglobijo še tiste zadnje trubadurje, ki na lastno pest skrbijo za zabavo, ali pa vsaj razvedrilo domačinov in gostov.

Kaj torej nudimo turistom? Le romantično in odvečnega "balasta" očiščeno sprehajalno pot?

Če bi sodili po medtedenskem obisku, ta očitno ni dovolj prepričala gostov, ki očitno raje naredijo še nekaj sto kilometrov več in svoje sprehajalne dneve preživijo v Izoli skrajno podobnih Rovinju in Poreču, ki nudijo enako morje, enako sonce, enako klimo in zelo podobno obalo s skoraj isto sprehajalno potjo, ki pa je, za razliko od naše, povsem "nabita" s stojnicami, na katerih se prodaja sama "krama", pa z ateljeji, kjer verjetno ne bomo našli novega Rembrandta, a komu mar in lokalčki, ki nudijo senco, pijačo in hrano. Vse to dogajanje še dodatno začinijo lokalni trubadurji, potepuški psi in ostala tradicionalna istrska ikonografija. Kaj oni vedo, kar mi ne?

**Ni še avgust, pa gre
Mandrač na dopust.**

28. junija ne izidemo.

**Naslednja številka
Mandrača bo padla v vaše
kaselce in na police trafik
4. avgusta.**

Izola by night, ob 21.56

WWW.NAKUPI.NET

Obratovalni čas odlagališča

PONEDELJEK - PETEK: 8.00 - 19.00

SOBOTA: 8.00 - 12.00

NEDELJA IN PRAZNIKI: ZAPRTO

**komunala
izola - isola**

Dežurna služba

V DELOVNEM ČASU - TEL.: 05/ 66 34 950

IZVEN DELOVNEGA ČASA - TEL.: 041/ 650 882

Pogrebna služba (24 UR) TEL.: 041/ 650 375

BANKA KOPER

20 let 3 Big Banda

Izolski big band je ob 20. obletnici za dobri dve uri povsem napolnil Manziolijev trg. Ali to koga sploh še preseneča?

3 Big Band je eden najstarejših še aktivnih tovrstnih orkestrów v Sloveniji. Pred 20. leti so ga ustanovili, na pobudo dirigenta Petra Popovskega in predsednika Aleša Boljeta, nastopajoči na desetdnevni jazz delavnici v Izoli. Od takrat se je nekaj članov zamenjalo, a srce je ostalo isto. Še več, orkester je z vsakim letom samo še napredoval.

Sobotni koncert 3 Big Banda na Manziolijevem trgu je ponovno dokazal, da se lahko Izolani s ponosom pohvalimo, da gostimo enega med najstarejšimi in najkakovostnejšimi tovrstnimi orkestri na sončni strani alp. Že sam začetek glasbenega dogodka je bil dovolj zgovoren. Orkester je za začetek odigral dve skladbi, Cha cha cha for Judy, ki je prva skladba, ki jo je big band zvalil in odigral v svoji 20. letni zgodovini, in Caravan, jazz komponista Juana Tizola, ki predstavlja trenutno delovanje zasedbe. Namen teh dveh skladb je bil jasen: pokazati, kako se je 3 Big Band v 20 letih razvil, kar jim je tudi uspelo, saj prisotni smo imeli občutek, da skladbi igrata dve različni zasedbi.

Na koncertu, ki je trajal dobri dve uri, sta kot gostja nastopila dolgoletna pevka Vlatka Gojak in Rudi Bučar, ki je vvenčku treh skladb predstavil tudi svojo avtorsko, Moby Dick, ki jo je za orkester odlično aranžiral Aleš Bolje. A ker je šlo predvsem za jubilejni dogodek, bolj kot pa za klasičen koncert, so člani orkestra tokrat nekaj več časa namenili proslavljanju. Tako smo ob dolgih, morda predolgih uvodih v posamezne skladbe, bili priča tudi dvajsetminutnemu podeljevanju nagrad posameznim članom orkestra, ki si to nedvomno zaslužijo, a glasbeni premor je nekoliko "zlomil" vzdušje, ki so ga glasbeniki do takrat uspeli pričarati.

Ob vsem skupaj pa je potrebno poudariti, da jedogodek, če je to sploh še bilo potrebno, ponovno dokazal, da Izolani kar hrepnimo po glasbenem dogajanju. Manziolijev trg je bil "nabito" poln, lokali v okolici so kar pokali po šivih, ljudje pa so skozi celoten koncert prilivali z osamljenega in nerodno temnega Sončnega nabrežja. Lahko bi rekli, da so sprehajalci uvideli luč na koncu tunela. Dobesedno. **ur**

Manzioli je pokal po šivih

Pisma iz metropole

Vsak resen regijski časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova.

Vsaki 14 dni za Mandrač razmišlja o življenju tam in o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi.

Pazljivo branje vam želimo

Opera Metropolitana

piše: Zoran Odič (za Izolane Zoki)

Ali je voda mokra?

Karkoli so filosofi, pisatelji (recimo Orwelovi eseji so manj znani od tistih Erica Blaira), ali pa Francoise Marie Arouet Voltair in Darwin pisali o resnici, že tako ali tako veste. Kaj je resnica? Ali je resnica samo ena, ali jih je več? Resnic namreč.

Vsa ta vprašanja niso dosegla prav resnične resnice, ki smo ji bili podvrženi v zadnjih prazničnih dnevih, dnevih proslavljanja in poslavljanja v svobodni, pluralistični in tako naprej, domovini. Vsi so imeli kašen razlog za proslavljanje, a o samem proslavljanju malo kasneje.

Najprej. Eni so, tako smo slišali, videli in prebrali, proslavljali protifašistično borbo. Slavili so partizane in OF in to smo si lahko ogledali na začetku dnevnika na TV (triminutni prispevek) in naslednji dan prebrali na prvi in tretji strani časopisa. Nato, v drugem bloku dnevnika, torej takoj zatem, ponovno triminutni prispevek. Odkritje novega grobišča, če pa že ni bilo nobenega novega, pa vsaj spominjanje na tista že odkrita. Tista, za katere so krivi antifašisti, partizani, OF, komunisti in tako naprej. Najprej tri minute junaštva in žrtvovanja za svobodo, takoj zatem pa naslednje tri minute, v katerih so taisti junaki postali klavci, zločinci, ki so masovno ali skupinsko, ali pa posamezno, ne le umirali, temveč predvsem pobijali fašiste, naciste, okupatorje in njune, blago povedano, sodelavce, bolj znane pod imenom domači izdajalci.

Po našem razumevanju mnenjskega pluralizma v informiranju, novinarstvu in zgodovinski znanosti, je oboje resnica. V trenutku, ko pišem ta prispevek, se je ravno to zgodilo v Srebrenici, a tega ne pišem zaradi obletnice resničnega genocida, temveč zato, ker takšen mnenjski pluralizem v iskanju resnice, ni samo naš, temveč splošni pojav, pardon, splošna resnica. Ko zločinci sami sebe prikažejo kot žrtve, a od žrtev poskušajo narediti zločince. In to je »resnica«. Namreč, ko so preživele matere iz Srebrenice pokopale novih 633 identificiranih sinov, očetov, bratov in sester, so v sosednjem Bratuncu proslavljali dan osvoboditve. Vse v imenu in v čast neke druge domovine, ki je poslala svojo vojsko in svoje osvobodilce, da v imenu vere, rase in narodnosti, uniči vse, ki so drugačne vere, rase in narodnosti. In to je srebreniška stvarnost, tako kakor je to slovenska, naša stvarnost. Srebreniška (bosanka) stvarnost je zares stvarnost, sodobna stvarnost, a slovenska ne more ne preživeti, ne doživeti in niti razčistiti s preteklostjo in se še vedno deli ter prodaja »resnico« iz davnega leta 1941. Ali, kakor je lepo povedal Mark Twain za take resnicoljube: **vse kar rabijo za uspeh v življenju je nevednost, neumnost in samozavest.** Če to imate, vam je uspeh zagotovljen.

Zato je naša najbolj uspešna medijska disciplina zoperstavljanje izrazito nepomirljivih mnenj (diametralno zoperstavljenih, kakor se temu naučeno pravi), kot so tista o partizanih in fašistih. Partizani so zločinci, a fašistom je potrebno zločin šele dokazati.

Ampak, da ne pišemo samo o politiki. Ena od takih zanimivih in provokativnih tem bi lahko bila iz zemljepisa – ali je Čomo Lungma, bolj znan kot Mont Everest, res tako visok, kot trdijo? Ali pa iz biologije – kreacionizem proti evoluciji. Pa še iz prava – znanstvena misel gospoda Branka Grimsa in njena uporaba v praksi. Fizika – gravitacija, med mitom in stvarnostjo. Glasba – Fredi Miller (Daj porini, porini, največji hit) proti Janiju Kovačiču. Pa vse do osrednjega problema – ali je voda res mokra?

Da še enkrat citiram Twaina: **Ni problem, da je preveč bedakov. Problem je, da udarci strele niso pravilno razporejeni.**

Zoran Odič

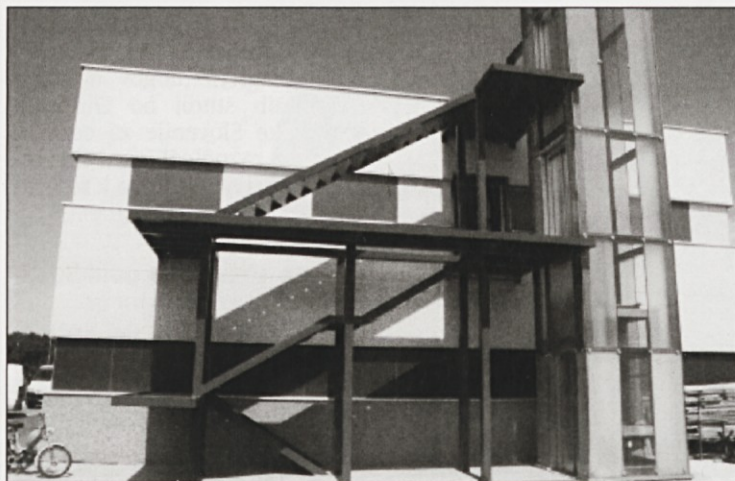
Izolska predšolsko vzgojna industrija

Ravno, ko se je župan Igor Kolenc odpravil na dopust, se je v Izoli ponovno dvignilo nekaj prahu. Župan je izbral najboljšega (in edinega) ponudnika za dodatne prostore vrtca Mavrica, skupina staršev pa se je na odločitev odzvala zelo burno. Vrtec naj bi namreč postavili v industrijsko cono, namenjeno, seveda, industriji.

Eden od prvih problemov, s katerimi se je po volitvah srečal novoizvoljeni župan Igor Kolenc, je bila prostorska stiska vrtcev. Baby boom zadnjih let, je Izolske predšolske ustanove morda nekoliko presenetil, in "na cesti" je v zadnjih letih ostalo vse več otrok. Reševanje problema je bila ena prvih nalog župana, po slabem letu pa je morda dobila vsaj začasen, delni epilog. Morda.

Na Občini so nam povedali, da so pred slabim mesecem objavili Javni razpis za zbiranje ponudb za najem poslovnih prostorov za odprtje novih enot Vrtca Mavrica, s katerim so iskali primerne prostore za ureditev enote vrtca znotraj 400-metrskega območja oddaljenosti od sedeža Vrtca Mavrica, ki se nahaja v ulici Osvo-bodilne fronte.

"Podjetje Topterm je v prijavi izpolnjevalo vse zahtevane pogoje določene v razpisu, zato je župan izdal sklep, da se podjetje Topterm instalacije d.o.o. iz Izole izbere kot najugodnejšega ponudnika za najem poslovnih prostorov, za odprtje novih oddelkov Vrtca Mavrica. Na ta način bo občina Izola pridobila novo enoto vrtca (4 oddelke druge starostne skupine in skupno igralnico), v kateri bodo zagotovljeni vsi zahtevani pogoji za dobro počutje otrok, oziroma opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje. V neposredni bližini nove enote bo urejeno tudi novo otroško igrišče" nam je povedala vodja kabineta župana Kristina Zelić. Gre za začasno rešitev, s katero bo morda rešena trenutna

prostorska stiska izolskih vrtcev. "Za šolsko leto 2011/2012 je trenutno na čakalni listi 110 otrok. Vendar bo 25 od teh otrok pogoj dopolnjenega 11 meseca starosti za vpis v vrtec izpolnilo šele med šolskim letom (torej od oktobra 2011 do avgusta 2012), s septembrom 2011 pa se bo nekaj mest sprostilo, ker bodo nekateri otroci že izpolnili pogoje za vpis v šolo, kar pomeni, da bo v novem šolskem letu potrebno odpreti 4 nove oddelke vrtca", je še povedala Zelićeva.

Topterm je bil edini ponudnik To, da je bilo podjetje Topterm najboljši ponudnik sicer ne čudi, saj je bilo tudi edini. Zelićeva pa pravi, da je "Komisija po odpiranju in ocenjevanju prispele vloge ugotovila, da prijavitelj izpolnjuje vse zahtevane pogoje." Lastnika podjetja Topterm Karmen in Orjano Černeka sta povedala, da so se za ta korak odločili, ker je stanje v gradbeništvu trenutno bolj slabo.

Pogled z bodočega vrtca ni nič kaj "industrijski"

O primernosti prostorov sami sicer ne moremo ocenjevati, a dobili so zeleno luč tudi s strani vodstva vrtca Mavrica. Nekaj pripomb je prišlo le s strani skupine staršev, ki menijo, da je lokacija skrajno neprimerna. Veliko pa je bilo tudi govora o bližnjem avtomobilskem odpadu, ki pa je delavnica in nikakor ne odpad.

Kako pa bo z namembnostjo?

Nekaj dvomov je menda slišati le ob lokaciji, ki čeprav v resnici ni hudo industrijska, je vendarle del industrijske cone, ki po Prostorskem načrtu ni namenjena dejavnosti predšolske vzgoje. Bo morda potrebna sprememba namembnosti objekta in če je tako, kaj bi to pomenilo za ostale lastnike zemljišč na tem območju? Zelićeva pravi, da ne, saj so na razpisu zbirali ponudbe za poslovne prostore, a da bo moral ponudnik kakorkoli do 26.8 pridobiti uporabno dovoljenje, kar je tudi razvidno v razpisni dokumentaciji.

Sicer pa so vse špekulacije okoli tega trenutno brezpredmetne. Izolani lahko pozdravimo začasno rešitev problematike, o dokumentaciji pa bo na koncu vendarle odločala še Upravna enota, zadnjo besedo pa imajo kljub vsemu na Ministrstvu za šolstvo in šport. **AM**

To je ena od dveh možnih opcij za postavitev zunanjega igrišča, urediti pa ga mora Občina.

Po uvodniku v Mandraču, ki je izšel prejšnji teden

REŠEVANJE VOJAKINJ IZ KRAŠKE

se je kar nekaj Izolanov oglasilo in se pozanimalo kako lahko pomagajo rokometašicam ali kam lahko nakažejo svoj prispevek. Zato smo se odločile, da vam posredujemo podatke za enkratno finančno pomoč ŽRK Izola. Vsaka pomoč je več kot dobrodošla.

ŽRK IZOLA, Kraška ulica 1, 6310 IZOLA
TRR odprt pri BANKI KOPER-enota IZOLA
SI 56 1010 0002 9219 305

Vsem prijateljem športa in ženskega rokometnega kluba Izola se v naprej zahvaljujemo za pomoč.

Člane Društva upokojencev Izola vabimo na

Srečanje primorskih upokojencev

v petek 02. septembra 2011 v Orehovljah pri Mirnu.

Informacije in prijave do 8. avgusta 2011

na sedežu društva v ponedeljek od 9. do 11. ure in sredo od 15. do 17. ure, ter po telefonu št. 6419 737, ali po e-pošti: drustvoupokojencevizola@sil.net.

Predsednik DU Izola

Alojz Pečan

Kdaj bo prečkanje v Dobravo varno?

Pred nekaj meseci je podžupan in občinski svetnik Silvano Sau podal pobudo županu Igorju Kolencu, naj se vendarle nekaj uredi z nevarnimi križišči na Jagodju in na Belvederju. Na tem območju glavna prometnica dobesedno razpolovi Izolo in občanom, ki živijo na njenem "zunanem delu" povzroča bele lase, saj prečkanje glavne ceste je takorekoč nemogoče. Rešitvi sta menda le dve: postavitve krožišč ali semaforiziranih križišč, ali pa barikada občanov.

Glede na nevarnost omenjenih križišč je bil dne 27.6. sklican se-stanek med predstavniki Občine, predstavniki lokalne skupnosti in predstavniki upravljalca državne ceste, Direkcijo Republike Slovenije za ceste.

Predstavniki občine in lokalne skupnosti so predstavnike upravljalca državne ceste seznanili s problematiko nevarnih križišč na državni cesti in z nujnostjo razrešitve problema ter s

predlogom za ureditev začasnih krožišč v obeh križiščih.

Z dopisom je nato Direkcija Republike Slovenije za ceste obvestila občino, da so pristopili k reševanju problematike z izdelavo projektnih nalog, vzporedno so začeli postopek za izdelavo "Študije optimalne ureditve območja križišča državne ceste G2-111, odsek 0373 Ruda (Izola) - Valeta, od km 3.900 do km 4.200 - križišče Jagodje in

od km 4.650 do km 4.950 - križišče Belvedere".

Na podlagi predlogov ureditve navedenih študij bo Direkcija Republike Slovenije za ceste v skladu z razpoložljivimi finančnimi sredstvi pristopila k reševanju zadevne problematike.

Občina angažirala policijo

Na občini pa nimajo informacije, kdaj se bo reševanje problematike pričelo, zato so v sredo na policijsko upravo naslovili prošnjo, da vsaj med konci tedna, oziroma v času prometnih konic, zagotovijo na tem odseku ceste prisotnost policistov, ki bodo skrbeli za varnost in pretočnost prometa.

A prometniki niso trajna rešitev, predstavniki DRSC-ja pa menda niso pokazali prevelikega navdušenja nad začetkom gradbenih del na tem odseku, vsaj ne v letošnji sezoni, tako da bo očitno letos potrebno potrpeti v upanju, da bodo naslednje leto vendarle rešili problem, ki je nastal pred kakšnimi 20 leti kot "začasna" rešitev.

ur

V treh dneh čez 500 podpisov za Perota

V društvu Izolani podpirajo pre-novo območja "pod figo", vendar na osnovi strokovno utemeljenih predlogov in tako, da ne bodo ogrožena delovna mesta, ki jih v Izoli tako primanjkuje.

Potem, ko je postalo jasno, da župan Igor Kolenc vztraja pri ideji o odstranitvi lokalov na območju med parkom Pietro Coppo in prideditvenim prostorom Lonka so se v društvu Izolani odločili, da bodo z obliko javnega zbiranja podpore od župana zahtevali naj predstavi strokovno utemeljitev za takšno odločitev, ki pomeni vsebinski poseg v enega od pomembnih javnih prostorov v središču mesta in po drugi strani zmanjšuje turistično in gostinsko ponudbo našega mesta. Poleg tega pa bi s selitvijo lokala Pri Perotu, ki se je uveljavil kot urejen lokal z vse kvalitetnejšo in specifično ponudbo ogrozili vsaj štiri delovna mesta in dve izolski družini.

Že ob prvem namigu župana na račun neurejenosti tega območja (zgodilo se je tik po požaru v sosednjem lokalu) je najemnik lokala Pri Perotu predlagal županu ureditev območja, kasneje pa mu je izolski arhitekt tudi izdelal predlog ureditve tega območja, vendar ga župan ni želel niti pogledati. Ostal je pri ideji, da lokal preseli k čistilni napravi, kar kaže na omalovaževalen odnos do najemnika in njegovih gostov, med katerimi je v sezoni tudi veliko tujih turistov.

Ob tem velja omeniti, da se najemnik v predvolilnem boju ni opredeljeval, tako da ne gre za politično maščevanje, kar se v Izoli sicer rado primeri. Prej gre za prepričanje vsakokratne oblasti, da je mesto njihova domača dnevna soba, ki jo lahko urejajo kot se jim zdi.

Najemnikom "pod figo" sicer pogodbe potečejo v septembru mesecu, vendar z možnostjo podaljšanja. V društvu Izolani zato z zbiranjem podpisov, ki so jih v treh dneh zbrali čez 500 pričakujejo, da bo župan prislul tudi intersu javnosti in vprašanje urejanja tega območja strokovno in formalno uokviril. Kot je povedal predsednik društva Izolani, **Dušan Ambrož**, bodo z zbiranjem podpisov nadaljevali vse dokler se župan ne vrne z dopusta, ko mu bodo predstavili pobudo in podporo, ki jo pobudi dajejo Izolani v tako velikem številu.

ur

Izolani pridno ločujemo

Javno podjetje Komunala Izola, d.o.o. na podlagi spremljanja stanja ločenega zbiranja odpadkov za leto 2011 ugotavlja, da so se količine ločeno zbranih odpadkov iz ekoloških otokov (modri zabojniki za papir, plastiko in steklo) povečale, saj je bilo lani v mesecu maju zbranih skupno 41.990 kg odpadkov, letos maja pa skupno 60.570 kg. Občani so bili tudi bolj zavedni pri odlaganju bioloških odpadkov, maja lani je bilo zbranih le 7.000 kg bioloških odpadkov, maja letos pa kar 22.280 kg teh odpadkov.

Direktor Komunale Izola, **Denis Bele** se ob tem zahvaljuje vsem občanom in obiskovalcem Izole, ki z ločenim zbiranjem odpadkov prispevajo k čistejšemu okolju in trajnostnemu razvoju naše občine.

Glede na to, da so količine ločeno zbranih odpadkov v primerjavi z lanskim letom porasle in se količine mešanih komunalnih odpadkov nižajo, bodo v javnem podjetju v kratkem **povečali frekvenco odvoza ločeno zbranih odpadkov na dvakrat tedensko, frekvenco odvoza mešanih komunalnih odpadkov pa zmanjšali na enkrat tedensko.**

Študenti in dijaki plesaje v poletje

Klub izolskih študentov in dijakov v sodelovanju z društvom Elektronka in Elektrofolp ta konec tedna v letnem kinu Arrigoni organizira dvodnevni plesno elektronski event imenovan Elektronka Open Air.

Ubojbljajo poletje, morje, svobodo in obilico kvalitetne, predvsem pa raznolike in nekomercialne elektronske glasbe.

Gre za dogodek, na katerem, pravijo, bo poskrbljeno za resnično skoraj vsakega ljubitelja elektronike. Letos se bo prireditev premierno odvila v poletnem času in to kar dva dni zapored, v petek 22. ter v soboto 23. junija v letnem kinu Arrigoni v Izoli.

Prvi dan bo namenjen navdušen-cem drum'n'bass-a, ragga-ja in free pop ritmov, drugi dan pa tistim, ki so pristaši techna in house-a.

Program:

Petek: Drum'n'bass/Ragga/Free pop - Mixxle, Cookie, Joste (Vibe Department), DJ Tomas, Matzole, Jahklin Selecta, Walter Flego live, VJ: Da Piero & Erzor

Sobota: House/Jackin House/Techno - Aleksandre banera, Rocco el Loco, Benjamin Shock, Brale, Huda, DPAK live

Fotografija postane umetnost, ko dobi zgodbo

V Manziolije palači je do konca meseca na ogled razstava 45 odličnih fotografij imenovana Mi v Izoli - Noi a Isola. Gre za razstavo fotografij 15 fotografov iz Izole in Trsta. Kako je prišlo do sodelovanja med Izolani in Tržačani in kaj si o sami razstavi misli nam je v obširnem pogovoru povedal izolski fotograf Remigio Grižonič.

- Kdo je bil pobudnik za to „kombinirano“ razstavo?

- Pobudnik je bil Andrej Bertok, ki člane tržaškega foto kluba pozna že od prej. Mi smo nato prišli z njimi v stik in od tam naprej smo gradili. Res pa je, da je že pred leti Silvano Sau, predsednik CAN-a ob eni od razstav v Manziolijevi palači omenil, da bi bilo lepo, če bi imeli v Izoli en fotografski Ex tempore. In rekli smo, zakaj pa ne? In zbralo se nas je petnajst fotografov.

- To je kar veliko.

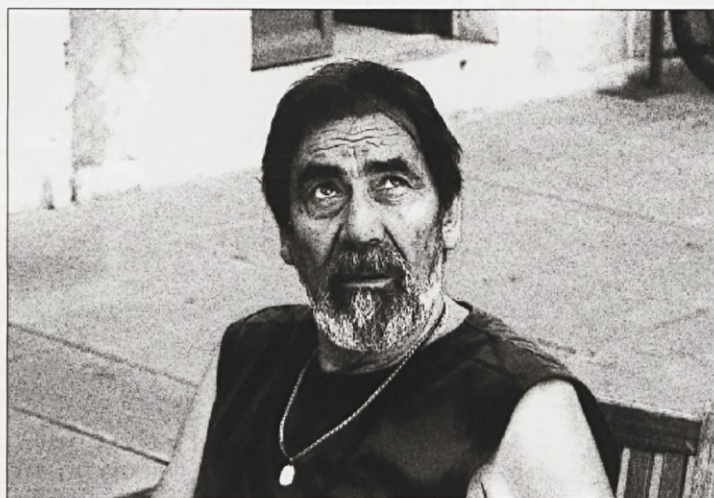
- Mislim, da jih pri nas še ni bilo toliko na eni sami razstavi. Razstavljenih je kar 45 fotografij Izole o, tako da je verjetno to največja tovrstna razstava. Pa ne samo po količini razstavljenega materiala, temveč tudi po obisku. Na otvoritvi v dvorani Manziolijeve palače se je zbralo več kot 100 ljudi, ki so uživali ne samo ob razstavi, temveč tudi ob kulturnem programu. Povedati moram, da so bili Tržačani izjemno presenečeni, saj takega obiska na fotografskih razstavah niso vajeni. Zato ne čudi, da si seveda želijo še veliko sodelovanja. In tudi Silvano Sau je bil lepo presenečen, saj je videl, da se lahko dvorano napolni tudi s fotografsko razstavo.

- Zanimivo je, da je več tržaških fotografov, kot pa izolskih.

- Meni pa se to zdi povsem normalno, saj na obali sploh nimamo veliko fotoklubov, tako da smo pri tem omejeni. Veseli smo, da so se Tržačani odzvali v tako velikem številu in da so samo zaradi razstave tolikokrat obiskali naš mesto. Pa tudi zato, da so se strinjali, da se pripravijo razstavo na tematiko Izole.

- Kako to, da ste se za to odločili?

- Najprej smo se sestali in poskušali ugotoviti, kaj sploh eni pričakujemo od drugih. Za kakšen projekt naj bi šlo, ali bi razstavili novi ali stari material. Na koncu smo se dogovorili, da bo dvakrat tematika Izola, postavili smo si določene roke, pogoj pa je bil le ta, da so fotografije nastale v tem času, med marcem in aprilom, seveda v Izoli. In da seveda imajo tudi umetniško vrednost. Nismo iskali razglednic.

- Kako pa naprej?

- Fotografije so v Izoli na ogled do konca meseca, nato pa je naš namen, da bi organizirali podobno razstavo v Trstu, s tem, da se zdaj pogovarjamo, kako bi lahko nadgradili to sodelovanje. Morda se bomo tudi razširili. Sam sicer vedno pravim, da je treba delati majhne korake, tako da bi za začetek naprej povabili še fotografe iz Milja, počasi pa si želimo, da bi ustvarili neko regionalno povezavo, da bi k projektu pritegnili tudi fotografe z Gorice in tako naprej. Lani smo namreč imeli razstavo imenovano „Lungo i bordi“, skupna razstava fotografij in slik, sodelovali pa so umetniki iz Pirana, Kopra, Izole, Portogruara in tudi Udina. Ta razstava pa je potovala vse naokoli v taki razširjeni obliki. A če se pogovarjamo o sodelovanju to seveda ne pomeni, da sodeluješ pri nekomu, temveč da gre za izmenjavo.

- To je pa tudi neke vrste obveznosti.

- Ja, seveda. Zato to govorim. Saj ni tako težko pripeljati fotografe z vseh krajev, a to se potem zgodi samo enkrat in nikoli več, to pa ni naš namen. Raje jih pripeljemo 15 in iz tega naredimo tradicijo. Rad bi, da bi iz te zgodbe nekaj pripravili. Izola, vemo, je zelo lepa. Fotografije se lahko resnično dobro izražajo v Izoli.

- Je bilo težje uloviti Izolo Tržačanom, ki je niso vajeni, ali vam Izolanom, ki ste jo preveč navajeni?

- Običajno je tako, da tuje oko opazi lepote prej, kot domačini. Ker domačini postanemo slepi na majhne stvari. Je pa to tudi vedno izziv, predvsem nam Izolanom. Ko se odločiš, da boš ujel posebne trenutke skozi objektiv fotoaparata, Izolo vidiš na povsem drugačen način. Če si domačin imaš sicer to prednost, da lahko določen motiv slikaš ob pravem času, odvisno od vremena. Imamo na razpolago več časa. Kolegica iz Trsta, Susanna, je naprimer hodila v Izolo cel teden in tudi to ni bilo dovolj. In nekega dne, ko je bila v Trstu megla, je takoj pridrla v Izolo, ker je ravno to iskala, meglo in je naredila dve res čudoviti fotki, medtem ko Izolan na to meglo ne bi rabil tako čakati in zanjo trepetati. Imel bi jo pred vrati, vprašanje pa je, če bi jo sploh videl.

- Ste lahko bolj kritično opazovali slike, ker je bilo več fotografov?

- Kot sem povedal na začetku, smo se najprej pogovarjali o temu, kakšne slike sploh pridejo v poštev, in takoj smo izločili tiste tipične slike za razglednico. Imeti so morale umetniško vrednost. Vsak je ponudil več slik, pet ali šest, nato smo cel dan porabili, da smo določili tri fotografije

Foto: Valeria Buttignoni

od vsakega. A ker gre za razstavo, so morale te fotografije predstavljati neko zgodbo, neko kontinuiteto. Lahko je posamezna fotografija lepa, a če je ne moremo umestiti v neko zgodbo, nam to ne pomaga nič. S tem, da imamo mi povsem drugačen pristop od Tržačanov. Morda ga bodo oni zdaj spremenili, ker se mi zdi, da je naš boljši. Ker če mi rečemo tri fotke, pomeni, da se vsak avtor predstavi s tremi fotografijami, ki pa predstavljajo neko zgodbo, in zato so razstavljene ena ob drugi, ne pa pomešane z ostalimi. Opazovalec lažje opazi fotografije, če so skupaj. Videti pa se mora tudi karakter fotografa, a če so slike pometane naokoli, tega karakterja ne moreš opaziti. Vidiš le posamezne fotografije. Je pa res, da če so slike pomešane, se fotograf manj izpostavi.

- In je težko doseči to kontinuiteto?

- Fotograf se bo jezil, če lahko ponudi eno samo fotografijo, pa tudi dve sta premalo. Tri so dobesedno minimalno število fotografij, da se fotograf lahko predstavi, da lahko nekaj pove. In če se fotograf navadi na tak način dela, bo lahko nekega dne morda pripravil tudi samostojno razstavo, na kateri bo predstavil 15 fotografij, ki pa bodo med seboj povezane, ki bodo predstavljale celoto. Kot opazovalec boš dobil nit, ki jo boš lahko vlekel. Zavedati se moramo, da se kakovost posamezne razstave se meri glede na najslabšo fotografijo, tako, da to ni tako enostavno. Zdi pa se mi prav, da fotograf izraža samega sebe, ker fotografija je umetnost, a umetnost postane takrat, ko fotograf kreira, ko ustvarja. Če ti kar tako slikaš, to ni ustvarjanje, če pa si pripraviš en plan, eno vizijo, šele nato pa fotografijo realiziraš in jo narediš takšno, kot si si jo zamislil, to je pa druga zgodba. Če bi rad fotografiral trg v temi, moraš poskrbeti za to, da bo v temi. Ne pa samo „škljocnit“, pa bo kar bo. Sele, ko se tega zavešaš, fotografija postane umetnost. Ko iz fotografije ugotoviš karakter fotografa lahko njegovi fotografiji praviš umetnost.

- Si z razstavo osebno zadovoljen?

- Mislim, da je razstava kot celota izjemno kvalitetna. Izpostavil sicer ne bi rad nobenega, a v Trstu imajo nekaj res dobrih fotografov, katerih fotografije si je vredno ogledati. Kot pa sem že omenil, pri njih pogrešam edino to kontinuiteto, ker pač niso navajeni na tak način dela. Ga pa bodo morda sprejeli. **AM**

Foto: Susanna Serri

100. obletnica rojstva arhitekta Obale

Pred stotimi leti se je rodil Edo Mihevc, arhitekt, ki je pustil daleč najmočnejši pečat Slovenski Istri, ali Obali, ali Južni primorski, kakor koli pač hočemo imenovati to "naše" območje. Pred dvema tednoma smo v Mandraču objavili prvi del pogovora z Nežo Čebrom Lipovec, med drugim tudi urednico monografije Edo Mihevc, prvo tobrstno publikacijo o tem skorajda "pozabljenem" arhitektu.

- Gotovo je Mihevc s svojim delom veliko vplival na svoje študente pa na kasnejše generacije arhitektov?

- Vsekakor. Čeprav moram priznati, da mi je osebno zelo zanimiv pojav, ki ga lahko opazimo posebno na Obali v zadnjem desetletju in ki ga sama v hecu imenujem „mihevčizem“. To so predvsem stanovanjske stavbe, pri katerih arhitekti poskušajo povzeti Mihevčeve značilnosti, a le tiste najbolj vpadljive, kot so recimo te značilne barve in kamnite obloge. A pri barvah morda pozabljajo, da so danes takšne zato, ker so s časom zbledele. V originalu so to bile zelo močne barve. V mislih imam tudi nekaj novogradenj v Izoli. Vendar Mihevčev regionalizem ima tudi druge, manj vpijoče kvalitete: postavljanje objektov v prostor v soglasju z naravnimi danostmi in pa oblikovanje tlorisov, ki se trapezasto razpirajo proti odprtemu prostoru, nekdanj naravi. Taki so so stolpiči na Vojkovem nabrežju v Kopru, enak princip je uporabil pri stolpnih v Smedeli, a tudi v prvih blokih v Luciji. V Izoli pa ga je nekoliko spremenil.

- Mihevca pogosto povezujemo s tisto tipično „socialistično“ gradnjo, morda zato, ker je arhitektura na tem območju delo ene same osebe?

- Ja, in ker je iz tistega časa. Ampak morda bi morali bolje opazovati, biti bolj kritični do takih splošnih oznak, biti radovedni. Socialistična gradnja po državah nekdanjega vzhodnega bloka je drugačna, pa tudi pri nas. Tu gre za enostavne kubuse, pogosto z ravnimi strehami, brez balkonov, in pa kjer so stanovanja izrazito racionalno oblikovana, pogosto toga in šablonska, odmerjena res za t.i. „Ekstenzivizem“. Zato so mnogo bolj „socialistični“ Mihevčevi lito-strojski bloki v Ljubljani.

Ko pa je Mihevc načrtoval večsta-

novanjske objekte na Obali je razmišljal, kako bodo v njih živeli ljudje, ki živijo ob Mediteranu, ki bodo hoteli pol dneva preživeti na prostem, ki živijo obdani z naravo, ki imajo sonce in ga radi uživajo in ki imajo morje in ga ravno tako radi uživajo. Veliko je dal na naravno dediščino.

- Na kulturno pa morda nekoliko manj?

- Na kulturno, kot jo razumemo danes, vsekakor. Pozoren je bil na kulturno dediščino v smislu ustvarjanja prostora in oblikovnih principov, ne pa na historično tkivo in dokumentarnost objektov. Kar se poseganja v historično tkivo tiče, je bil v Izoli še posebej tenkočuten. Posebej, če gledamo celostno podobo kraja. Sicer pa je bilo predvideno tudi v Urbanističnem načrtu slovenske Obale, prvič oblikovanem 1959, da si mesta razdelijo vloge: Koper administrativna in pristaniška metropola, Izola se ohrani kot kraj ribištva in ribje industrije, kjer se razvija tudi s tem turizem, medtem ko naj bi Piran ostal ohranjen kot „zgodovinski muzej“. Kar se Pirana tiče, učinek lahko presojamo danes. Verjetno bi bilo bolje, če bi Piranu vendarle namenili bolj aktivno funkcijo. A za tem se skriva tudi tipično funk-

cionalistični koncept „coninga“, delitve prostora po funkcijah.

- Danes je to očitno ob tem, da funkcionalno Piran ni primeren času, v kateremu živimo.

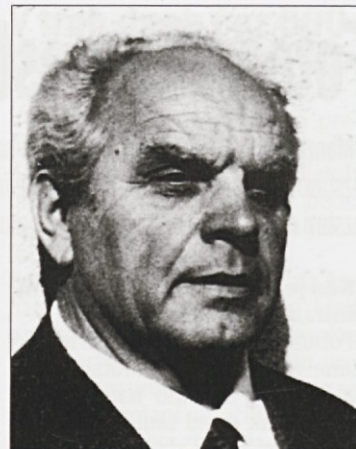
- Takrat o tem niso razmišljali tako; aktivni, naselitveni del piranski občine so predvideli v Luciji in tam zgradili spalno naselje, ki pa bo – če se spet malo pošalimo – v kratkem postalo glavno mesto, živo jedro občine. Če bi takrat malo bolj premislili o tej zadevi, če bi drugače prerazporedili funkcije, bi bilo morda danes drugače.

- Stari del Izole je dejansko pustil takšnega, kot je bil, lotil pa se je njene okolice.

- Res je. Morda bi bilo podobno s Kopro, če bi bili zgodovinski časi drugačni. To je tako, kot če bi pustil koprsko mestno jedro in razvil Smedelo. Morda bi to celo res naredil, če Koper ne bi imel te ogromne naloge, da postane novo glavno mesto na Obali, tako stvarno kot tudi simbolično, ter da gleda Trst v oči. Koper moremo gledati v tej perspektivi. Takrat so hoteli poslati širšemu prostoru, posebno čez mejo, močno sporočilo.

- Napovedala si tudi izid monografije o Mihevcu.

- Z Jasno Kralj Pavlovec sva urednici monografije, avtorjev nas je pa več, to so: Vladimir Brezar, Janez Kresal, Boris Leskovec, Peter Krečič, Marko Korošič, Boštjan Bugarč, Nika Grabar, Fedja Košir, Tomaž Budkovič in Nada Čibej. Gre za skupino ljudi, ki smo se z Mihevcem tako ali drugače več časa ukvarjali. Zanimivo je, da se je z Mihevcem doslej ukvarjalo resnično malo ljudi, posebej glede na obseg njegovega dela. Tudi zaradi tega smo se odločili za to publikacijo, ker je ob 100. obletnici rojstva prav, da se obeleži spomin na tako osebnost. Lani smo ob 25. obletnici smrti arhitekta pripravili simpozij in iz teh predstavitev in diskusij smo nato pripravili knji-

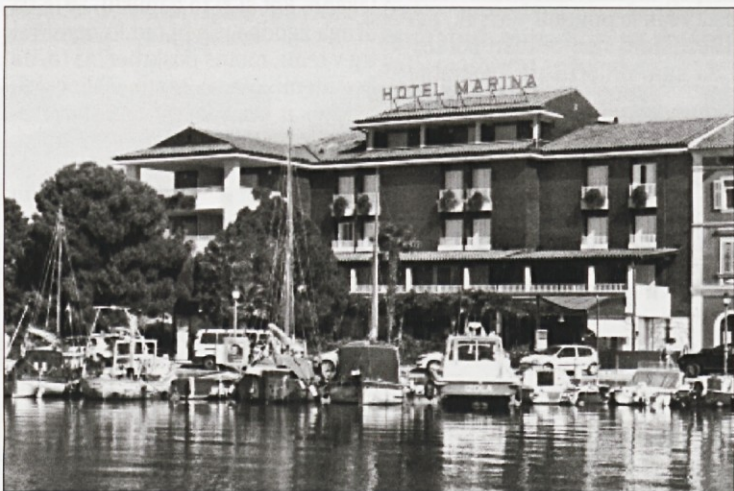

Edo Mihevc, arhitekt

go, ki jo boste v kratkem lahko prebrali. Gre za obsežno delo, ki pa želi predvsem odpreti nova raziskovalna pota, ne daje končnih odgovorov. Prvi del obsega Mihevčovo arhitekturo in slog, drugi del urbanistične vidike, tretji predstavlja odmev Mihevčevega dela, torej njegove učence na arhitekturni šoli danes pa načela varovanja arhitekturnega arhivskega gradiva... Izpostavila bi prispevek arhitektke Nike Grabar, ki obravnava Mihevčovo arhitekturo v slovenskih filmih. Njegov Portorož je bil takorekoč kulisa filma Poletje v Školjki. Brez Hotela Metropol film Babica gre na jug ne bi bilo to, kar je, kot tudi Sreča na vrhvi ne bi bila to, kar je, brez Metalke. Skratka, zbrali smo ves ta material in ga uredili. Gre za prvo tovrstno delo o Edu Mihevcu in upam, da ne zadnje.

- Zanimivo, kako malo vemo o tako pomembni figuri, kot je Edo Mihevc, ki letos praznuje 100. obletnico rojstva. Naletete ste dobesedno na neko nišo, če se lahko tako izrazim, saj je res težko dobiti tako neorano ledino pri tako pomembnem arhitektu. Je to zato, ker je bil politično tako močan?

- Po mojem mnenju je ravno obratno. Že ko je delal, so ga ves čas kritizirali, nato pa so ga iz Kopra dobesedno spodili in tako se je posvetil Portorožu. A tudi tam se je na eni točki umaknil. Leta 1981 se je nato upokojil in se prepustil počitku v svoji portoroški hiši. Ko so ga konec šestdesetih iz Kopra umaknili, je vsa njegova politična moč že pojenjala, tako da je težko govorimo o kakšni politični kontroli nad raziskavami o njegovem delu. Nalepili smo mu etiketo političnega dvornega arhitekta in od tam naprej se nihče več ni ukvarjal s kakovostjo njegovega dela. Po letu 1991 smo tako ali tako vsi nekako hote-nehote bili prisiljeni se distancirati od svoje socialistične zgodovine, kot da bi nam bilo ukazano, da moramo pozabiti na vse, kar je socializem naredil, še posebej pa na to, kar je zgradil, vključno z arhitekturo. In v tem duhu, mislim, da se je rušila tudi šola Pinka Tomažiča v Kopru. Ali pa, da se je na veliko predelovalo Mihevčeve hotele v Portorožu, češ, saj gre samo za neko socialistično zadevo.

- Podobno kot rušenje kipov v nekdanji Sovjetski zvezi.

- Podobno! Brisanje kolektivnega spomina z uničevanjem materialnega spomina. Čeprav mislim, da pri nas le ni bilo tako zavestno in politično potencirano. Le ovrednotiti nismo znali ali pa nismo hoteli. Nismo znali prepoznati pomena teh del kot dediščine, ki zaznamuje našo povojno vlogo v obalnih mestih. Mihevc se je nacionalne problematike prostora zavedal in jo poskušal preseči prav s to arhitekturo, ki je moderna, nova, a črpa navdih iz okolja, tradicije. Mihevčevo arhitekturo rada primerjam z našo primorsko govorico – ki ni isto kot istrski dialekt – gre za moderno mešanico slovenščine, italijanščine in pa tudi srbohrvaščine. Je izraz novega časa, nove identitete. In tako kot smo ponotranjili jezike našega okolja, tako – upam – smo ponotranjili tudi kulturno dediščino vseh obdobj pred nami, vključno z beneško dediščino. Skratka, edino smiselno je, da smo kritični, ampak najprej moramo ozavestiti, kdo smo. In biti konstruktivni.

- **Prisotnost Slovencev v obalnih mestih takorekoč sovpadajo z začetkom dela Mihevca.**

- Slovensko govoreče prebivalstvo je bilo skozi zgodovino, vsaj od rižanskega placita v 9.st., tesno povezano z obalnimi mesti, a nikoli tako masovno prisotno kot po vojni, posebno pa ne na oblasti. Obdobje po drugi svetovni vojni je šele prineslo ta politični in kulturni preobrat. In prav Mihevčeva arhitektura in urbanizem je najbolj celovito spremljal to izgradnjo novega časa. Nedvomno pa je šlo tudi za neko socialistično vizijo – ki je vsaj še v času Cone B Svobodnega tržaškega ozemlja poskušala biti večnacionalna. Mislim, da je Mihevc prav s poudarjanjem regionalnega karakterja arhitekture želel preseči etnični moment – to je tudi napisal v enem svojih zelo redkih člankov.

- **Kakšna je torej Mihevčeva vloga v obalnem prostoru?**

- Skratka, Mihevca res ne moremo enačiti s socialističnimi zgradbami, saj že v Italiji, Franciji, pa tudi Angliji najdemo veliko bolj utilitaristične objekte, kot pri nas. Mihevc je dobil leta 1969 nagrado za turistično naselje v Luciji, ki je danes povsem uničeno. V podobnem duhu je zgradil tudi Strunjan in Ankarano, ki so pravi arhitekturni biseri. Glede na to, kar je ta prostor v pomembnem zgodovinskem momentu potreboval, je Mihevc naredil neverjetno delo. Povojni Obali je dal celostno podobo, kv kateri je iskal stik z izročilom prostora in tako omogočil kontinuiteto, torej popotnico za prihodnost. Jasna Kralj Mihevčevo oblikovanje prostora poimenuje kot vizionarsko in utopično. Glede kulturne dediščine pa se moramo zavedati, da se je veliko ljudi s tega prostora po drugi svetovni vojni odselilo. Odselili so se nosilci kolektivne-

ga spomina prostora. In še danes to težko sprejememo. Pri kolektivnemu spominu gre tudi za odnos do prostora. Za nekdanje prebivalce so bile to hiše, kjer se je rodila njihova nona, ki jim je govorila o družinskih zgodbah, povezanih s samo hišo in okolico, kako se je ta ali tisti priselil in tako naprej. Ta spomin, ki je zelo pomemben pri prenovi, je izginil. Stavbe so postale le bivalni objekti. Mihevc je s svojo „mediteransko“ arhitekturo poskušal ohraniti vsaj likovni stik z izročilom. Danes smo stavbe – tako stare kot Mihevčeve – že napolnili s svojimi spomini in anekdotami. Kot pri jeziku pa mislim, da bi sploh pri starejši dediščini te mirno lahko dopolnili s spomini prostora iz starejših časov. To nas lahko samo bogati.

- **Pogosto pa na Mihevca gledamo kot na nekoga, ki je uničil kulturno dediščino prostora.**

- Res je in to drži. A problem je mnogo bolj kompleksen. Dediščina se ohranja z ljudmi. In dejstvo je, kot smo že ugotovili, da so nosilci kolektivnega spomina s tega območja odšli, mi pa smo prišli na novo, z vseh vetrov skupne države. Kar nikakor ne upravičuje uničevalnih posegov, a je potrebno žadevo gledati sinhrono. Torej Mihevc je po eni strani uničil precejšen del historičnega tkiva, sploh v Kopru, obenem pa ustvaril neko nov del prostora, ki pa je, kot smo že parkrat rekli, iskal vez z izročilom prostora. In ta je danes naša dediščina. Mi, ki smo tukaj rojeni, imamo pravico, da razčistimo, kdo sploh smo. Zdaj je med nami že tretja ali celo četrta generacija tukaj rojenih in lahko rečemo, da smo Primorci. Kot rečeno, zelo ljuba mi je primerjava med Mihevcom in našo mestno govorico, ki smo jo ustvarili sami iz delčkov naših okolij. In Mihevc je naredil isto. V okolju in izročilu je našel navdih, vzgib, a naredil je nekaj popolnoma modernega. Na to smo lahko ponosni. Mi pa se sramujemo svoje polpretekle zgodovine. Česa se sramujemo? Da smo v nekem obdobju verjeli v solidarnost in moč skupnega dela? In poskušali uresničiti utopijo enakopravne družbe? Medtem ko rušimo šolo, predelujemo hotele, pa v Italiji objekte iz povojnega časa dokumentirajo in ščitijo, zavzeli so kritično konstruktivno distanco do tega obdobja. Vse več je raziskav, knjig in v zadnjih let celo turističnih itinerarijev po teh „socialističnih gradnjah“. Ponosno na to kažejo, češ, ustvarili smo državo. Tudi v Belgiji, kjer sem živel, imajo veliko razstav iz povojnega obdobja; na Hrvaškem, na Reki se menda tudi pripravlja projekt o povojni arhitekturi. Če bi se malo poglobili in razmišljali dolgoročno, bi lahko Mihevčevo delo izkoristili kot tržno nišo in bi v njegovem duhu obnovili vsaj njegove turistične točke, razvijali njegove kvalitete. Zmoremo ta ponos in to iniciativo?

AM

KAPUCINO
Sport

JADRANJE

Žan Luka Zelko srebrn na ISAF Youth!

Na ISAF mladinskem svetovnem prvenstvu je **Žan Luka Zelko** dosegel odlično drugo mesto v konkurenci 49 jadrancev v razredu Laser Radial. Po kratkem premoru se bo Žan udeležil še Svetovnega prvenstva v razredu Laser 4.7 v San Franciscu konec tega meseca.

Kim Pletikos četrta evropejka na EP v razredu Laser 4.7

V Workumu na Nizozemskem je potekalo evropsko prvenstvo v razredu laser 4.7. Med 126 jadralkami z vse Evrope si je odlično 4. mesto prijadrala **Kim Pletikos**. Dva dni premalo vetra in en dan preveč za jadrnanje, je dalo skupen izkupiček 28 točk, kar je eno točko za tretjo uvrščeno in dve za drugo. Kim si je tako po medalji s svetovnega, po dveh medaljah z evropskega prvenstva, že drugič na svoji športni poti prijadrala četrto mesto.

Lea Dora Janežič je prvenstvo zaključila na 13. **Eva Peternej** pa je tekmovalje zaključila na 35. mestu med dekleti.

Med fanti se je najbolje odrezal **Maks Vrščaj** na 52. mestu in **Marko Radman** na 70. mestu, 13 v starostni skupini do 16. let. Sašo Jurak

Vasko 6. na Evropskem

Z regato za medalje se je na morju pred Helsinkimi končalo evropsko prvenstvo za jadralce v razredu finn. **Vasilij Žbogar** je bil cilj priplul kot 6. in tekmovalje je končal ravno tako na 6. mestu.

Vremenske razmere jadralcem na zadnji regati niso bile naklonjene, saj so morali čakati na veter, da so lahko še zadnjič odjadrali odjadral. Vasilij je kot 6. prečkal ciljno črto in tako v skupnem seštevku obdržal 6. mesto.

Zelo zanimivo pa je bilo v boju za evropski naslov. Zadnje regato je na prvem mestu končal Britanec **Giles Scott** in s prvega mesta v skupnem seštevku zrinil Hrvat **Ivana Kljakovića-Gašpića**. Oba jadralca imata sicer enako število točk, a Britanec ima zmago v odločilni regati. Bronasto odličje je pripadlo še enemu Britancu, **Andrewu Millsu**.

Tako Vasko: **“Zadovoljen sem s celotno regato. Tudi zaradi nekoliko neugodnih okoliščin pred evropskim prvenstvom. Še dan pred tekmovaljem sem imel vse pripravljeno za jambor od ene- ga izmed Italijanov, s katerim sem vozil že nekaj časa. Potem pa je popoldne pred tekmo pri-**

šel in mi ga vzel. Jambor sem dobil od enega izmed čeških jadralcev in sem moral vse na jadrnici na novo namestiti. Tako sem s končnim dosežkom na svojem drugem EP v razredu finn zelo zadovoljen. Malo sem preračunaval v finalni regati, obenem pa sem bil blizu Hrvata Kljakovića-Gašpića, ki se je boril za zlato medaljo. Zato sem šel malo stran od njega, da ga ne bi oviral. Tam sem mogoče izgubil kakšni dve mesti,” je finalno regato, ki jo je končal na 6. mestu opisal Izolan.

Vasilij se jutri vrača v domovino, po krajšem počitku pa odhaja v Cascais regate svetovne serije za pokal Amerike.

Vasilij na America's cup?

Ugibanj, ali bo Vasilij sodeloval z ekipo Green Comm Racing ali ne, je konec. Vasko je podpisal pogodbo in naslednji konec tedna bo odpotoval v Cascais, kjer bo z ekipo najprej nekaj dni treniral, nato pa ga čakajo prve regate v kvalifikacijah za pokal Amerike.

Vasiliju primarni cilj ostajajo olimpijske igre, najprej pa seveda boj za olimpijsko vozovnico. Poleg regat v razredu finn pa se bo s špansko ekipo, v kateri je še sedem jadrancev razreda finn, udeležil kvalifikacij za pokal Amerike, ki bodo na jadrnicah razreda AC45.

Vasko se bo s katamaranom, na katerem bo krmar, prvič srečal konec naslednjega tedna, ko bodo da Portugalskem s kolegi opravili nekaj treningov. Pred odhodom v Cascais pa se bo v Splitu pripravljaj na tornadu. Treniral bo skupaj s Hrvatom Ivanom Kljakovićem-Gašpićem, ki je tudi član ekipe Green Comm Racing.

TAROK

Praznični turnir iz taroka

Tarokisti smo obeležili občinski praznik tako, da smo prav na dan v ta namen odigrali turnir, ki smo ga letos organizirali prvič.

Prvi trije so bili **Bogomir Stroh-sack, Anton Sevnčnikar in Marija Bolje**. Naš igralec B. Stohsach je tudi poskrbel za poseben “prehodni pokal”, ki je letos ostal v njegovih rokah. Turnir je potekal v senci naravnega okolja, kjer ni manjkala pogostitev in piknik za katerega smo tudi sami poskrbeli. Uživali smo v igri in šalah, zato ni manjkalo smeha. Edino moteče kljub temu, da smo bili v senci, pa je bila vročina.

S tem turnirjem smo zaključili pomladanski del naših srečanj, ki jih bomo nadaljevali septembra. Nasvidanje do naslednjega občinskega praznika. Manja Bole

[illegible]

ČETRTEK - 21. JULIJ 2011Park Pietro Coppo ob 20.00
KIŠD-jevi kulturni večeri**MEDITERRANEAN JAZZ TRIO**Drums: David Morgan / Sax - Matej Kužel / Keyboards/bass - T.B.A.
Sveža zasedba prekaljenih slovenskih glasbenikov, vam bo pripravila pravo glasbeno poslastico preoblečenih jazzovskih standardov in originalov. Njihov pester repertoire meša starejše jazz kompozicije z modernejšimi ritmi in aranžmaji.**PETEK - 22. JULIJ 2011**

Ljubljanska ulica - ob 18.00 - 23.00

Srečanje slovenskih harmonikarjev

Sodelovanje harmonikarjev iz različnih krajev Slovenije in harmonikarjev iz Izole. Organizator: Kulturno društvo harmonikarjev Izola

SOBOTA - 23. JULIJ 2011

Manziolijev trg - ob 21.00

VOLARIA DISMENTEGARTE**Enzo Hrovatin&band**

preproste zgodbe o resničnem življenju, ljubezni, bolečini, radosti, trpljenju V izolskem narečju Vstopnine ni

NEDELJA - 24. JULIJ 2011

Park Pietro Coppo - ob 10.00, Manziolijev trg - ob 19.00

Nedeljske poletne pihalne godbe v Izoli**Mladinski orkester Intercampus**

Park Pietro Coppo - ob 10.30

PUF 2011-Poulični lutkovni festival

Teatro TRE DITA: Cirkus tre dita (lutkovna cirkuška predstava) ali predstava na trapezu, Avstralija (večerni termin).

ČETRTEK - 28. JULIJ 2011

Park Pietro Coppo ob 20.00

KIŠD-jevi kulturni večeri Band: KULL-TURA

Kitara - Selver Kobilica / Harmonika, Vokal - Jure Lesar / Sax, klarinet, vokal - Matej Kužel Trio Kull-tura se ukvarja z igranjem in raziskovanjem etno glasbe, šansonov, filmske glasbe, evergreenov, jazz standardov, klasične glasbe ter romske glasbe

SOBOTA - 30. JULIJ 2011

Terasa SGTŠ - ob 19.00

Poletne pihalne godbe v Izoli
Lancashire Youth Wind band

Park Pietro Coppo - ob 10.30

PUF 2011-Poulični lutkovni festival

KD Matita (Slo).

Manziolijev trg - ob 20.30

KATALENA

Noč čarovnic

NEDELJA - 31. JULIJ 2011

Park Pietro Coppo - ob 10.00, Manziolijev trg - ob 19.00

Nedeljske poletne pihalne godbe v Izoli**Kulturno društvo Sveti Anton**

Letni kino Arrigoni Izola ob 21.00

JULIJ

ČET	21.7.	ZVOK ISTANBULA
TOR	26.7.	CASINO JACK IN ZDRUŽENE DRŽAVE DENARJA
ČET	28.7.	GROZLJIVO SREČEN

AVGUST

TOR	2.8.	CHE-1.del Argentina
-----	------	---------------------

Cerkev Sv. Marije Alietske**Ivana Kobal "Dež"**razstava ilustracij
od 16.00 do 20.00

galerija INSULA SMREKARJEVA 20 IZOLA, tel. 05 / 641 53 03

GANI LLALLOSHI**"Fly fly white bird"**

Razstava bo na ogled do 4. avgusta 2011.

Galerija Alga / Kristanov trg 1**"Evolucija"**

Prodajna razstava avtorja

Charlesa Škapina

Na ogled bo do 20. avgusta.

Manziolijeva Palača

fotografske razstava

"Fotoclub Besenghi" in "Circolo Fotografico Triestino"**MI V IZOLI**Razstava je v celoti namenjena fotografijam o Izoli
Za "Fotoclub Besenghi" razstavljajo: Dragan Sinožič, Igor Opassi, Remigio Grizonič, Zorja Ražman. Za "Circolo Fotografico Triestino" razstavljajo: Cristiano Cragnolin, Daniela Barbazza, Diego Zudich, Elisa De Pellegrin, Federico Minen, Gabriele Buttignoni, Marilina Damiani, Raffaella Friede, Sandra Tagliani, Susanna Serri, Valeria Buttignoni. Razstava bo odprta do konca julija.**Razstavišče Monfort Portorož****CVETO MARSIC GNEZDENJE V SLANEM BLATU**

Trajanje: 18. 6. - julij, avgust 2011)

Galerija - muzej Korte je v prvem nadstropju Zadrúžnega doma. Za ogled se dogovorite v uradu Krajevne skupnosti ali po telefonu 6420 009 Kulturno društvo Korte

Mestna knjižnica Izolaobvešča, da bo knjižnica od 01.07. do 31.08.2011
za obiskovalce odprta:

- ob ponedeljkih in četrtek od 8.00 do 12.00 in od 18.00 h do 20.00 h.
- ob torkih, sredo, petkih od 8.00 h do 15.00 h.
- ob sobotah bo knjižnica zaprta.

Središče za samostojno učenje in Borza znanja bosta delovala v času odprtosti knjižnice.

- Razstava izdelkov iz keramike Miloša in Milenke Arsenov
- "Morje" Razstava izdelkov likovne skupine iz vrta Školjka, ki so nastali pod mentorstvom Jože Kleve in Melite Čermelj
- »Istrski utrinki« razstava fotografij Dinko Dominik Bizjak
- Razstava slik na temo "Morje" akademske slikarke Martine Žerjal
- Razstava slik Jasne Rizvanović

- SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE je namenjeno vsem, ki se želijo samostojno učiti ali izpopolniti svoje znanje s pomočjo multimedijских programov, iskanju informacij prek spleta, pisanju dopisov, vlog za zaposlitev, seminarskih, raziskovalnih ali diplomskih nalog ter tiskanju. Učenje v središču je brezplačno. Dodatne informacije na tel.št.: (05) 6631-282

- BORZA ZNANJA. Vsakdo lahko nekoga nekaj nauči. Ali vsakdo ima neko znanje, ki ga lahko posreduje, deli z drugimi, nadgradi. Predmet ponudbe in povpraševanja predstavljajo znanja, vedenja, veščine, spretnosti in informacije s kar najrazličnejših področij. Vse borzne informacije so brezplačne. Več informacij lahko dobite na tel.št.: tel.št.: 05 6631 282 ali na spletni strani www.borzaznanja.

Elektronka Open Air

petek 22. ter v soboto 23. junija - Letni kino Arrigoni - ob 20.00

- petek - Drum'n'bass/Ragga/Free pop
MIXXLE vs COOKIE vs JOSTE (Vibe Department) / DJ TOMAS / MATZOLE / JAHKLIN SELECTA / WALTER FLEGO live / VJ: Da Piero & Erzor
- sobota - House/Jackin House/Techno
ALEKSANDRE BANERA vs ROCCO EL LOCO / BENJAMIN SHOCK vs BRALE / HUDA / DPAK live

Če bi bil Ibrica Jusić Izolan

Potem ne bi bilo Ibrice Jusića, enega najbolj znanih dalmatinskih kantavtorjev in ne bi bilo Tome Bebića, enega največjih dalmatinskih glasbenikov in verjetno ne bilo niti Oliverja Dragojevića, niti Vlada Kreslina in še marsikoga od velikih iz glasbene zgodovine naših krajev..

Ibrice Jusića mlade generacije verjetno ne poznajo, a je v šestdesetih in sedemdesetih bil glavna atrakcija Dubrovnika, saj je vsak poletni večer, ko ni koncertiral po nekdanji domovini, brenkal na kitaro in prepeval na znanih dubrovniških skalinah, kjer se je vsak večer do pozno v noč zbiralo veliko turistov in domačinov, ki so uživali v njegovi glasbi. In takratnim miličnikom še na pamet ni prišlo, da bi prekinjali tak nastop zaradi pozne ure. Ibričine večere na skalinah je namreč poznala cela Jugoslavija.

Podobno je bilo tudi na večernih glasbenih feštah Splitska Tome Bebića in pravzaprav imajo takšno izkušnjo vsi znani kantavtorji, od De Gregorija do Kreslina ali Kovačiča. Trenutno najbolj zanimiv izolski kantavtor, Enzo Hrovatin, pa ima seveda čisto drugačno izkušnjo. V petek ponoči mi jo je, očitno še zelo razburjen, opisal tako-le:

"Ne vem, kaj se dogaja v Izoli, ampak mene vedno legitimirajo in tokrat je padla tudi kazen. Izdal sem glasbeni projekt v dialektu in to očitno nekoga moti. Sam sicer še vedno nočem verjeti, da bi bilo lahko tako.

Nocoj sem prepeval slovenske in angleške pesmi. Ko sem pa sem odpel eno italijansko so že prišli policaji. Je lahko vse stvar dogovora vendar dokler bomo imeli dvojezične table bom še vedno pel v svojem jeziku, ki je italijanski jezik oziroma izolski dialekt, kot tudi vse ostale moje uspešnice kot so Solinar, Tu je moj dom, Dolgčas in jaz, Imej me vedno s seboj, Mi ljudje smo kot morje, Ne bom pozabil na stare čase, Ti nisi sam in še kar nekaj jih je v slovenskem jeziku, ki jih slovinci prepevajo. Tudi Srečka Kosovela sem vglasbil po naročilu Države Slovenije.

Glasba je za človeka zdravije in za Občino Izola pomeni lahko tudi dobiček, če bi se le omogočilo takšne spoštljive akustične dogodke.

Človek pa se v Izoli ne sme smejati po 22. uri, ker menda krši javni red in mir. Tako mi je javni organ, policaj, povedal nocoj. In mi se gremo turizem? Živim ob stadionu v Izoli in zraven so štirje lokali in marsikdaj moram kaj potrpeti. To ni akustika ali kantavtor, ki prepeva. To je ozvočenje, ki te z decibeli odpiha že na vhodu. Sem dobro integriran Slovenec in opažam nepravilnosti. Upam, da to ni političnega izvora.

Foto: Il Mandracchio

Sosede s srbečimi prsti in pomanjkanjem tolerance do kitarskih akordov obveščamo, da je sobotni koncert Enza Hrovatina na Manziolijevem trgu uradna prireditev z vsemi dovoljenji, tako da upamo, da bodo tokratne morebitne prijave padle v vodo. Enzo bo ponovno predstavil svoj zadnji projekt v izolskem narečju, Volaria dismentegarte, ki je pred dvema mesecema navdušil poln Manzioli in verjamemo, da tokrat ne bo nič drugače.

Pred dvema dnevi je moj prijatelj igral s štirimi člani do polnoči na istem Manziolijevem trgu in prišli so policaji a niso nobenega od njih legitimirali. Policaji ne postopajo vedno enako. In danes, ko sem sam prepeval za eno mizo potihlo (sottovoce, kot se temu glasbeno reče), kljub temu, da sem bil vsekakor mnogo tišji od njih, so me oglobili, legitimirali pa so me že štirikrat.

Morda so bili danes policaji do mene korektni, čeprav sem dobil kazen. To pomeni, da tisti, ki so prišli v torek, pa niso izvajali svoje dolžnosti pravilno. Ne vem. Naj se nekaj naredi v tej Izoli za kulturo in promocijo turizma. Tako pač ne gre."

Naj povzamem: Na lep poletni večer, ko ura še niti polnoč ni odbila in si je mesto komaj oddahnilo od neznosne vročine, je Enzo, pred lokalom na Manziolijevem trgu brenkal na akustično kitaro in pel tako potihlo, da ga podpisani nisem niti slišal, ko sem šel čez trg na običajni pasji obhod svetilnika. Nekaj minut po mojem prečkanju trga pa so na intervencijo že prišli policisti, prekinili koncert za peščico gostov in nič hudega slutečega nastopajočega najprej popisali in nato še oglobili. Popisali so ga najverjetneje zato, ker Enza Hrovatina, dolgoletnega Faraona in zdaj samostojnega kantavtorja ne poznajo, kar je, glede na to, da prihajajo iz oddaljenih koncev Slovenije, celo moč razumeti. Težko pa je razumeti, da se nekaj takega zgodi v kraju, ki naj bi živel in se preživljal s turizmom, katerega pomemben del so prav takšni, povsem spontani dogodki.

In, da ne gre za osamljen primer, pove tudi Enzo, ki je bil večer pred tem na istem mestu, le v še zgodnejši večerni uri, priča, ko so možje v modrem, najverjetneje po prijavi istega, na cel svet jezne občana, prekinili podoben „sottovoce“ nastop Rudija Bučarja s prijatelji. Razlika je le v tem, da se je Rudi izvil brez kazni, Enzo, ki se z glasbo prebija skozi življenje, pa ne.

Ima prijavitelj res vedno prav?

Policisti svoje tovrstne intervencije običajno opravičujejo s tem, da so dobili prijavo in da v takem primeru pač morajo intervenirati. Tako menda pravi zakonodaja in policija seveda spoštuje zakone, toda zakon gotovo govori tudi o zdravi pameti in lastni presoji, kar bi v našem primeru lahko pomenilo, da bi dežurni, ki sprejme takšno prijavo, prijavitelja najprej opozoril na to, da živi v turističnem kraju in, da je „sottovoce“ igranje na glavnem trgu lahko prav simpatičen dogodek. In če bi prijavitelj vztrajal, bi se na kraju samem policisti lahko prepričali, da predpolnočno igranje brez ozvočenja, celo „sottovoce“, ne more motiti nikogar, še najmanj upokojencev, ki jim jutraj ni treba navsezgodaj v službo. Obstaja tudi možnost, da nastopajočega obvestijo, da ima v soseščini nekoga, ki ne mara njegove glasbe, igranja kitare ali petja in da bo najbolje, če zaočroži svoj nastop. Seveda imajo možje zakona v takem primeru tudi pravico, da prijavitelja opozorijo, da je neupravičena prijava prekršek in ga, če pri tem vztraja, tudi oglobijo. Tako, kot se je zgo-

dilo tradicionalnemu prijavitelju iz soseščine koprškega Mkc-ja, ki je policijo klical ob vsakem koncertu v edinem klasičnem mladinskem klubu na obali.

Ali so po tem ukrepu izolski policisti že posegli ne vem, spominjam pa se ugledne prijaviteljice iz Jagodja, ki je vztrajno prijavljala organizatorje poletnih prireditev v Simonovem zalivu in v Shoto klubu. Čeprav je bila od prizorišča oddaljena več kot kilometer, so policisti redno odhajali na intervencije in v enem primeru celo prekinili akustični jazz koncert pod Belvederjem, ki ga zagotovo ni slišal nihče drugi kot tam prisotno občinstvo. In čeprav so tudi policisti slišali, da gre za najtišjšo prireditev na celnem območju, so koncert prekinili, ker prijava je prijava. Kasneje smo sicer ugotovili kakšen je bil namen teh prijav, vendar je bilo že prepozno. Shoto klub so varuhi reda podrli, koncertom na plaži pa so se organizatorji odpovedali.

Toliko o romantiki

Tudi Enzo verjetno ne bo več prijel v roke kitare in v poletno povsem sprejemljivi uri brenkal tam prisotnim, ki se bodo doma lahko pohvalili, da so bili na privatnem koncertu Enza, Rudija ali morda celo Ottavia. Tako bo, razen če bodo na policiji sprejeli odločitev, da bodo poleti tolerantnejši do takih dogodkov, bodo pa zato dosledno kaznovali dvokolesna ropotala, ki celo noč divjajo po ulicah starega mesta. Toda, motoriste je težko uloviti, Enzo pa ni bežal in je bil seveda lažji plen proračunskih lovcev.

In za konec moram potolažiti Enza in njegov strah, da je dobil kazen, ker je pel v italijanščini oziroma v izolskem dialektu. Prepričan sem, da to ni bil razlog za kazen, tako kot sem prepričan, da policisti, ki se za mizerno plačo vsak teden vozijo na službo v Izolo z drugega konca slovenije, govorijo italijansko tako kot jaz kitajsko, čeprav eden od zakonov zahteva tudi to.

Zato ob koncu tega zapisa ne bom obsojal niti občine niti policistov, še manj Enza, Rudija, Ibrico ali koga drugega od nastopajočih. Jezen sem na tiste, ki zaradi svojih ozkih osebnih interesov ali celo navadne zlobe onemogočajo in zatirajo vse okoli sebe. In spomnil bi jih, da bo kmalu in zaposlen vzdrževal dva upokojenca in da na ta način dejansko režejo vejo, na kateri sedijo.

Pa še nekaj je. Ibrico, Bebića, Dragojevića, Kreslina, Kovačiča, Mlakarja, Enza in druge vsi poznamo. Ali poznate katerega od nestrpnih prijaviteljev?

KRIMINALIJE

Samozaščita!

V tem tednu so policisti ponovno obravnavali več tatvin na plažah v Izoli. Storilci so izkoristili nepazljivost oz. odsotnost lastnikov in izvršili tatvine torbic, nahrbtnikov, kopalne torbe ipd. Ponovno opozarjamo kopalce na samozaščitno ravnanje

Nerentabilni vlom

Policisti so obravnavali vlom v poslovni prostor na Industrijski cesti. Ugotovili so, da se je nekdo dne 20. 6. 2011 povzpел po požarnih stopnicah, od koder je vlomil skozi okno garderobe. V notranjosti je vlomil v eno pisarno. Ukradel ni nič.

Vzdrževalni vlom

Policisti so dobili obvestilo, da je nekdo v noči na sredo 6. 7. 2011 splezal na ladjo, ki je bila na suhem zaradi vzdrževalnih del. Z nje je ukradel potapljaško uro, dvojne slušalke, električni set za umivanje zob in s tem lastnika oškodoval za 1500 EUR.

Kamor gre bik, naj gre še štrik

OKC je bil obveščen o prometni nesreči I. kategorije na lokalni cesti Izola - Korte, v kateri sta bila udeležena motorist in osebni avtomobil. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je prometno nesrečo povzročil voznik motornega kolesa, ki je zaradi nepravilne strani vožnje trčil v avto. Voznik motornega kolesa se je v ne-

sreči lažje poškodoval in je poiskal pomoč v izolski bolnišnici. Ker pa ne poseduje voznškega dovoljenja, mu je bilo zaseženo motorno kolo.

Okradli so ju

Policisti so dvema občanoma Izole zasegli prepovedano drogo, zoper oba sledi hitri postopek.

Morajo ga samo še registrirati

Policisti so obravnavali tatvino ne-registriranega osebnega avtomobila Subaru Justy 1.0 GL, temno modre barve, letnik 1991. Škoda znaša 300 EUR.

Kamor gre bik, naj gre še štrik, ponovno

Policisti so v zadnjem tednu zasegli tri osebna vozila zaradi vožnje brez voznškega dovoljenja, zoper vse kršitelje pa bo podan obdolžilni predlog.

Ob drogi zasegli drogo

Policisti so opravili poostren nadzor na območju izolske diskoteke in zasegli več prepovedanih drog. Zoper kršitelje bodo uvedli hitre postopke.

Stari znanci

'Stari znanec' policije je ponovno izvršil tatvino v SB Izola, vendar so ga tokrat policisti prijeli, mu zasegli denar in ga vrnilo oškodovanki. Nato so ga pridržali in bodo zoper njega podali kazensko ovadbo na sodišče v Kopru.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Zamenjam dvosobno stanovanje 68 m² v Ljubljani za manjše enosobno v Izoli z doplačilom. Vseljivo, ZK urejeno. 031 847 788

NAJMEMO

- 4 članska, urejena družina, najame opremljeno stanovanje za daljši obdobje. Tel: 051 341 907

DELO

Iščemo delavca z vsaj dvoletnimi izkušnjami za delo v gostinstvu (za šankom) z možnostjo stalne zaposlitve. Tel: 041 642 612

- Nudim pomoč starejši osebi. tel 031 310 410

- Medicinska sestra izvaja ugodno in strokovno pedikuro (nego nog) na vašem domu. Tel.: 040 820 332

- Ponujam inštrukcije matematike, fizike, kemije in angleščine za osnovnošolce in srednješolce, ter mentorstvo pri pripravi na izpite in izdelavi seminarskih nalog. Tel.: 041 345 634

RAZNO

- Prodajam novo fitnes napravo Energetics Multi Gym 580/780 za 150 eur. Tel.: 051/411-741

- Oddamo jogi zakonsko posteljo (180 cm x 200 cm). Za prevoz boste morali poskrbeti sami (Jagodie). Tel: 040 457 888 (zvečer).
- Zelo ugodno 50 eur prodajam televizor Panasonic z dekoderjem Tel: 041 555 878

- Iščem staro zastavo italijanske manjšine z rdečo zvezdo. Tel.: 051 387 344

- Nudim inštrukcije italijanskega in angleškega jezika za osnovno in srednjo šolo Tel: 031 418 217

- Prodajam večjo količino domačega žganja po zelo ugodni ceni. 041 676 541

- Podarim komplet otroško sobo z dvema ležišči. Tel. 031 326 847

VOZILA IN PLOVILA

- Prodajam jadrnico UFO 27 v odličnem stanju, dolžine 8,30 m. Ima lazy-bag, jennaker, motor Yanmar 18 KV, GPS, VHF, autopilot, polnilec baterije, zunanji tuš, tender, radio CD..., nima osmoze. Tel. 041-249-806

Kateri trije bodo naši?

Direktor PU Koper **Božidar Štemberger** je skupaj z najožjimi sodelavci v ponedeljek 18. julija 2011, sprejel 12 novih policistk in policistov, ki so zaključili z 18-mesečnim šolanjem in pričeli s svojim delom na naši policijski upravi.

Policisti bodo razporejeni na območne policijske postaje in bodo opravljali splošne policijske naloge. Prav na tem delu imajo namreč največje pomanjkanje kadrov. Dva dodatna policista bodo tako dobile PP Ilirska Bitrica, PP Postojna, PP Koper in PP Sežana, enega PP Piran, **tri pa PP Izola**.

Direktor je na sprejemu novim policistkam in policistom kratko predstavil organiziranost PU Koper in sodelavce ter jim zaželel uspešno delo. Ob vsem, kar so se naučili med šolanjem, pa naj nikar ne pozabijo na etični kodeks policije in humanost v postopkih.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 05/ 640 00 10, fax. 05/ 640 00 15,

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Darjan Gorela, Boštjan Mejak, Žarko Kovačič, Drago Mislej,

Marjan Motoh (karikaturist), Saša Stepanov (foto), Edvard Dečman (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,20 EUR. / Polletna naročnina: 29 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 05/ 640 0010 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Sončno - parkirni kotiček

Občinska uprava je dobila toliko novih zamisli ob reševanju parkirne problematike v Izoli in posledičnem polnjenju proračunske blagajne, da smo dobili občutek, da v zadnjem obdobju pišemo samo še o temu. Nič čudnega, torej, da ob odločitvi uprave, da "rezervira" Veliki trg za domačine, dobivamo vsakodnevne pritožbe občanov, ki do "svojega" mesta nikakor ne morejo priti, pa ne zato, ker bi ga zasedel kakšen drug domačin, temveč gre vedno bolj pogosto za goste iz sosednjih občin, sosednjih regij ali pa sosednjih držav. Goste, za brisalci katerih, menda, nikoli ni opaziti kakšne globe.

No, tokrat pa smo dobili nekoliko drugačno fotografijo

Ker če Izolani več ne vemo, kje bi sploh lahko svoje avtomobile še parkirali, nekateri turisti, katerim je po novem parkirišče na Lonki tudi namenjeno, pa rešujejo problem na svojevrsten, zelo kreativen in samozavesten način. Tako-le je recimo svoje nič kaj diskretno osebno vozilo za nekaj dni menda parkiral gost z Avstrije.

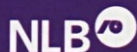
Morda mu navadna kazen ne bi pomenila veliko, a lepo bi bilo, če bi to vsaj preverili.

Pa bo kar bo.

ur

NLB Premijsko varčevanje

Poslovalnica Izola
Trg republike 3
Tel.: 05 663 06 00

www.nlb.si/premijsko-varcevanje

Tako-le so Izolanke **Nataša Dujmovič**, **Nuša Mahne** in **Neva Slavec** ter Koprčanki **Tea Krivičič** in **Irana Parovel** začele svojo kolesarsko pustolovščino imenovano (z dovoljenjem Vlada Kreslina, seveda) "**Z Goričkega v Piran**" na koprski železniški postaji. Svojo 370 km dolgo kolesarsko pot so zares začele v Murski Soboti, kolesarile so pet dni, povprečno pa so prikolesarile 65 km na dan.

A pot ni bila ravno peklenska, saj so se ob kolesarjenju tudi namakale v termah, si ogledale gledališko predstavo, poslušale koncert in spremljale nastop folklorne skupine, si ogledovale mesta in povsem naključno naletele tudi na skupino fantov, ki so se odpravili na "Sprehod čez Slovenijo". Če to ni usoda, potem bi jo bilo potrebno na novo definirati.

Mladi nogometaši MNK Izola so letošnjo sezono začeli s 3. mestom v močni dvoranski ligi **Rad imam nogomet** in z zmago na zimskem turnirju na Škofijah, imenovanem **Festival nogometa**. V prvenstvu U10 Obala, ki ga organizira Mnz Koper, so mladi nogometaši MNK Izola nadaljevali z odličnimi igrami in redno premagovali tekmece. Vmes je vrstnikom iz Kopra enkrat spodrsnilo, tako, da je prednost naših fantov na lestvici narasla na 5 točk. V zadnjem krogu so s Koprom remizirali 1:1 in po 22. krogu končali prvenstvo neporaženi na prvem mestu. V 22. tekmah so dosegli 21 zmag in 1 neodločen izid, dali so 192 golov, dobili pa samo 12.

Čakale so jih sicer še dve tekmi s prvakom U10 Mnz Koper Kras, Komnom. V Komnu so naši zmagali z 2:1, na povratni tekmi v Izoli pa s 5:1 in osvojili še naslov skupnega prvaka U10 Mnz Koper.

Med tekmami s Komnom so se udeležili še turnirja na Opčinah, in po porazu v finalu s Triestino osvojili 2. mesto. Na turnirju, ki je potekal pod organizacijo Nk Karlovac so z odlično igro in borbenostjo navdušili. Med 37 ekipami so, na odlično organiziranem turnirju, osvojili 3. mesto, čeprav rednem delu v 7. tekmah niso prejel niti gola. V polfinalu so z ekipo Virovitice igrali 0:0 in izgubili po sedemmetrovkah s 4:3, v tekmi za tretje mesto pa so premagali domači Nk Karlovac z 1:0 in prejeli še zadnji pokal v sezoni! Nepozabna sezona, v kateri je taktirko v roki držal trener **Iztok Kozlovčič**, seveda pa ne moremo mimo UO Mnk Izola, ki je s svojim delom omogoča, da lahko fantje igrajo in staršev, največkrat v vlogi prevoznikov, vedno pa v vlogi najzvestejših navijačev.

Boris Švagelj

Motohrov kot

Ob koncertu za 20. obletnico 3 Big Banda je kot gost nastopil tudi **Rudi Bučar**. Ob priložnosti se je pohvalil, da je ravnokar **diplomiral iz solo petja na jazz akademiji v Trstu**. A to za Izolane ne pomeni veliko. Mnogo več velja to, da je njegova interpretacija Franka Sinatra navdušila velikoštevilne prisotne "lokal patriote". Ni kaj, ima jo pod kožo. Izolo, seveda.

Poletje je čas požarov in Izola seveda ni izjema. Tokrat so se **gasilci** mudili v Livadah, kjer pa na srečo ni bilo nič hujšega. Požar ni zanetil nemarni turist, ali pa načrtni piroman, temveč stanovalka, ki je menda pozabila ponev na kurilniku. Toliko mladih mož in ena sama ponev... recesija, o recesija.

Foto: Tina Puhar

Pred nekaj dnevi se je končal prvi izolski **masterclass za pianiste**, v organizaciji društva **Ars Haliaeti**, ki ga vodi izolski pianist **Rok Palčič**. Za razliko od ostalih tovrstnih poletnih šol po svetu, je izolski masterclass veliko bolj sproščen, vseeno pa na zelo visokem kakovostnem nivoju. Letošnji predavatelj, dr. **Kevin Robert Orr** je bil nad organizacijo tako navdušen, da se je menda že prijavil za naslednje leto.